

V lese u cesty směrem od sv. Antonína stávala soška sv. Huberta. Dnes zbyl jen dřevěný kůl a dřevěná bouda – chata sloužící nájemcům honitby k odpočinku při lovu.

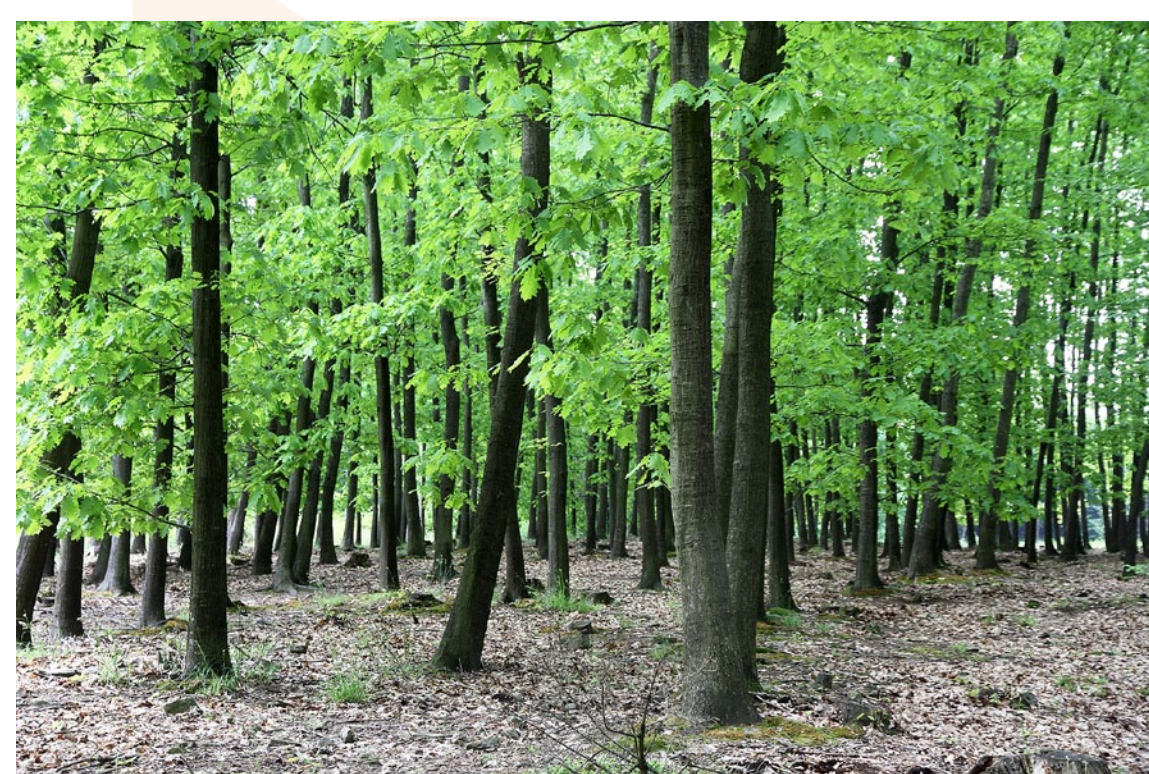
bohatě doplňovaly, a že zde byla myslivost provozována rozumně.

V době první světové války, kdy se o zvěř nikdo nestaral, se velmi rozmohlo pytláctví. Tento stav se ještě více zhoršil po provedení pozemkové reformy ve 20. a 30. letech 20. století. Ze značných ploch honiteb velkostatků vznikly obecní honitby, z nichž některé byly pronajaty lidem, kteří provozovali myslivost ze ziskuchtivosti. Tím nastal další velký úbytek zvěře. Až přešly obecní honitby do rukou rozumnějších nájemců, tak se objevily první známky zlepšení.

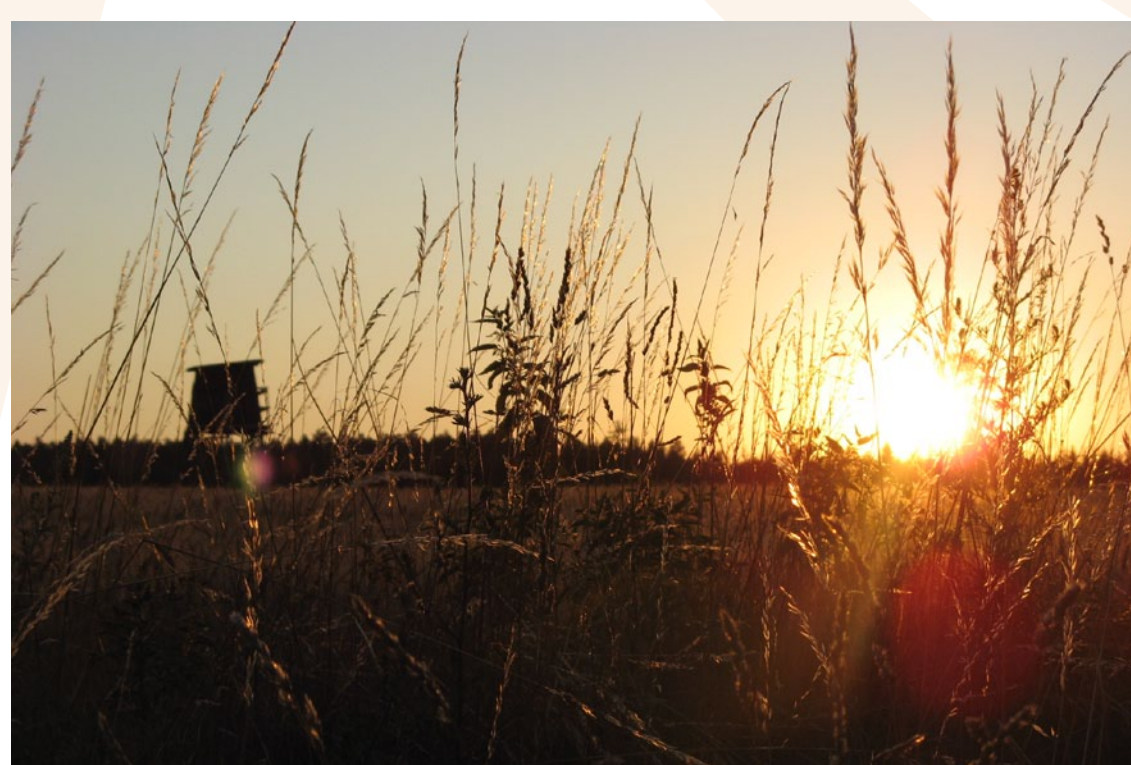
Honitba veselického velkostatku se před rokem 1900 podstatně neměnila. Zaujímalá asi 2 700 ha vlastních pozemků a přes 3 000 ha pronajaté půdy obecních honiteb. Tvořila souvislý celek na katastrálním území obcí Veselíčko, Lazníky, Lazníčky, Staměřice, Velký Újezd, Daskabát, Kozlov, Ranošov, Radvanice, Výkleky, část Oseka, Buk. Byla vklíněna mezi honitby dvou sousedních velkostatků, lipenského a olomoucké kapituly. Její délka byla 16 km a šířka 6 km.

Po pozemkové reformě zaujímalá vlastní honitba velkostatku Veselíčko území o rozloze 2 382 ha, najaté honitby zabíraly 2 175 ha. Honitby ležely v katastru obcí Veselíčko, Lazníky, Staměřice, Velký Újezd, Daskabát, Kozlov, Ranošov, Radvanice, Skoky, Tupec a Výkleky. Pozemkovou reformou tedy ubylo velkostatku z vlastní honitby 541 ha.

Lesní hospodářství tou dobou spravoval lesní úřad v čele s lesmistrem, jemuž byli přiděleni 4 revírníci, 12 haj-

Na Lipensku a v jeho okolí vzkvétala myslivost již od dávných dob. Provozování myslivosti bylo v rukou odborných pracovníků a chovu zvěře i její ochraně byla věnována nemalá pozornost. Z tohoto důvodu také Lipensko oplývalo velkým množstvím zvěře a hony konané na Lipensku byly známé v širokém okolí. Myslivost na Lipensku podporovaly zejména dva velkostatky, lipensko-hranický a veselický, jelikož zabíraly značnou část rozlohy lipenského okresu. Kromě toho tyto velkostatky pronajímaly mnoho sousedních obecních honiteb, aby zaokrouhlily své honební pozemky a zabezpečily tak řádný chov zvěře. Tyto selské honitby, v nichž provozovali myslivost jiní nájemci, byly také poměrně dost zavěřené. Bylo tomu tak hlavně proto, že okolní honitby velkostatků úbytek zvěře

ných, lesní účetní a lesní adjunkt. V roce 1939 se zdejší velkostatek ještě pustil do výstavby nových hájenek, první byla postavena na Svrčově, č. p. 172, druhá ve Staměřicích, č. p. 173. Myslivost má zkrátka ve Veselíčku dlouhou tradici. Tuto skutečnost dokazuje mimo jiné také současný znak obce (obecní symboly, znak a vlajka, byly Veselíčku uděleny v roce 1995 návrhem Miroslava Pavlů. Znak: V zeleném poli stříbrná paroží, mezi nimi zlatý lev ve skoku s červenou zbrojí.) a rovněž erbovní znak rodu Podstatských z Prusinovic (1573–1945).

Roku 1948 došlo ke zlidovění myslivosti a tím bylo umožněno provozovat myslivost jednotlivcům. Ve Veselíčku byla ustavena Myslivecká jednota pod vedením lesního správce pana Zdeňka Šmigmátora. Jejími členy se postupně stávali někteří občané Veselíčka, například Hynek Martínek, Richard Talavášek, Ladislav Plesník, František Pospíšil, Karel Hlobil a další. Na jejich tradici pak navazovala dnešní generace myslivců, kteří jsou dnes členy Mysliveckého spolku Veselíčko. Lesní pozemky v obci Veselíčko ovšem momentálně vlastní Statutární město Přerov, které má vlastní honitbu.

Více informací a fotografií k tomuto tématu zde

